

شماره ۱۱۳۳۰۳

تاریخ ۲۲ زریان

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیان

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۶۱/۴/۲۹
شماره ۷۲۰۱

شورای محترم نگهبان

عطف بنامه شماره ۶۳۲۶ مودخ ۱۳۶۱/۹/۴ لایحه شماره ۴۲۵۶۲ مودخ ۱۳۶۰/۴/۲۹ دولت درخصوص معادن که در جلسه روز پنجشنبه ۱۳۶۱/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی

مکبر هاشمی

۱۳۶۱/۴/۲۹
۱۱

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۷۰۲۸۸

تاریخ ۱۳۹۵/۱/۷

بعضی

لایحه قانونی معادن

فصل اول - تعاریف و کلیات

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۹۵/۱/۶

شماره ۷۲۰۱

ماده ۱ - تعریف واژه‌های بکار رفته در این قانون بشرح زیر است .

الف - ماده معدنی (کانی) . هر ماده یا ترکیب طبیعی که بصورت جامد یا مایع یا گاز در اثر تحولات زمین‌شناسی در قشر زمین بوجود آمده است .

ب - ذخیره معدنی . تمرکز یا انباشت یکیا چند ماده معدنی در زیر یاروی زمین .

پ - معدن (کانسار) . ذخیره معدنی که بهره برداری از آن مقرر نبوده باشد .

ت - کانه ، کانی یا مواد معدنی موجود در کانسار که دارای ارزش اقتصادی است .

ث - اکتشاف ، تجسس ارادی به منظور یافتن کانسار شامل عملیاتی از قبیل .

۱ - آثاریابی و نمونه برداری و آزمایشات کمی و کیفی .

۲ - بررسی‌های زمین‌شناسی زئوفیزیکی و زئوشیمیائی و مانند آنها و انجام اموری که برای اینگونه بررسی‌ها لازم باشد .

۳ - عملیات حفاری رو باز و زیرزمینی .

ج - موافقنامه اصولی اکتشاف . عبارتست از مجوزی از طرف وزارت معادن و فلاتات به بخش تعاونی و یا خصوصی ایرانی جهت انجام مطالعات و بررسیهای برای تهییه طرح اکتشاف در ناحیه معین برای مدت معین کما در قانون مشخص می‌نماید .

چ - قرارداد اکتشاف ، قراردادی است جهت انجام عملیات مطالعاتی و اجرای طرح تصویب شده از طرف وزارت معادن و فلاتات بین دارنده موافقنامه اصولی اکتشاف و وزارت معادن و فلاتات .

ح - بخش تعاونی یا خصوصی ایرانی ، اشخاص حقوقی ایرانی که صدرصد سهام آنها بآنام بوده و متعلق به اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران باشد و همچنین اشخاص حقیقی ایرانی .

خ - معدن آماده . عبارتست از مجموعه کانسار و ماشین آلات و تاسیسات و تسهیلاتی که بمنظور اکتشاف ، بهره برداری و کانه رایی از کانسار ایجاد شده است .

د - بهره برداری ، مجموعه عملیاتی که بمنظور استخراج و کانه رایی و بدست آوردن مواد معدنی قابل فروش (کانه) انجام می‌گیرد .

ذ - بهره بردار ، سازمان دولتی یا شرکت تعاونی است که پروانه بهره برداری بنام او صادر شده است .

ر - استخراج ، مجموعه عملیاتی که به منظور جدا کردن کانه از کانسار و انتقال آن به سنگر مواد انجام می‌گیرد .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بعضی از

ز - کانه آرائی . عبارتست از کلیه عملیات فیزیکی ، شیمیائی و حرارتی که به منظور جدآکردن قسمتی از مواد باطلماز کانه و یا تفکیک کانه ها از یکدیگرانجام میگیرد .

ژ - سنگرمواد . محلی خارج از کارگاههای استخراج و تولنها و چاهها که کانه در آنجا انباسته می شود .

س - باطله معدنی . عبارتست از موادی که در نتیجه کانه آرائی از کانه جدا گردیده و در دورها عتبار پروانه بهره برداری باوسایل و امکانات بهره بردار غیرقابل استفاده بوده است .

ش - ذخیره قطعی . آن مقدار از کانسارکه ابعاد و عیار و سایر مشخصات آن با عملیات اکتشافی در سه بعد به فوائل تعیین شده توسط وزارت معادن و فلزات به کمک حفاری و نمونه گیری و آزمایش های لازم مشخص گردد .

ص - شن و ماسه معمولی . شن و ماسه ای که منحصرا در عملیات ساختمانی و راه سازی و بتون ریزی و نظایر آن قابل مصرف است و دارای مصارف صنعتی دیگری نبوده و حاوی کانیهای با ارزشی نیست که تفکیک آنها مقرر نمی باشد .

ض - خاک رس معمولی
خاکی است که برای ساختن خشت و آجر معمولی (غیرنسوز) بکار می رود و در عملیات ساختمانی و راه سازی و کشاورزی از آن استفاده می شود و مشمول مقررات این قانون نمی باشد .

ط - خاک صنعتی
آن دسته از خاکهای رسی که خاک رس معمولی نبوده و به علت داشتن خواص فیزیکی و یا شیمیائی خاص مصارف صنعتی داردند .

ظ - سنگ ساختمانی
سنگهای مختلف موجود در طبیعت که حاوی کانه نبوده و بنا به تشخیص وزارت معادن و فلزات سنگ تزئینی نباشد و در ساختمان و راه سازی و امور نظیر آن بکار رود .

ع - سنگ تزئینی
سنگهای متبلور و غیر متبلور که قابل برش و ضيقل پذیر باشد از قبیل مرمر ، شبهمرم (مرمریت) تراورتن و سنگهای آذرین ضيقل پذیر .

غ - پروانه بهره برداری
مجوز است که توسط وزارت معادن و فلزات برای بهره برداری از معادن در محدوده ای که مشخص شده است صادر می گردد .

ف - قوارداد استخراج و فروش
قراردادی است که بین وزارت معادن و فلزات و بخش تعاونی و خصوصی ایرانی برای استخراج و فروش مقدار معینی از مواد معدنی طبقه ۱ از معادن غیر بزرگ و در محدوده مشخص

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

- ۳ -

تاریخ

بعضی از

منعقد می شود .

ق - اجازه برداشت

مجوزبیست که از طرف وزارت معادن و فلزات به موسسات دولتی و نهادهای قانونی و یا بینانکاران آنها جهت استخراج و مصرف مقدار مشخص مصالح ساختمانی برای کارمورد نظر در منطقه یا محدوده مشخص داده میشود .

ماده ۲ - معادن بزرگ و مهم آن دسته از معادنی است که با توجه به میزان ذخیره ، عیار ، میزان استخراج ، ارزش ماده معدنی ، تعداد کارکنان ، میزان سرمایه گذاری و موقعیت جغرافیائی و ملاحظات سیاسی اجتماعی اقتصادی توسط شورای عالی معادن ، تشخیص داده میشود .

ماده ۳ - اکتشاف و بهره برداری از کلیه معادن کشور طبق مواد مقرر در این قانون انجام خواهد شد .

ماده ۴ - مواد معدنی بشرح زیر طبقه بندی می شوند .

الف - مواد معدنی طبقه یک .

مانند . سنگ آهک ، سنگ گچ ، شن و ماسه معمولی ، نمک طعام (آبی و سگی) سنگ ساختمانی و امثال آن .

ب - مواد معدنی طبقه دوم .

۱ - مواد معدنی فلزی مانند آهن ، طلا ، نقره ، کرم ، قلع ، جیوه ، سرب ، روی ، مس و امثال آن .

۲ - نیتراتها ، فسفاتها ، نمکهای قلیائی ، سولفاتها ، براتها و امثال آنها .

۳ - میکا ، گرافیت ، تالک ، کائولن ، نسوزها ، فلدسپات ، کوارتزیت ، بنتونیت ، بوکسیت ، خاکهای صنعتی و سنگهای تزئینی و امثال آنها .

۴ - سنگهای قیمتی ، مانند الماس ، زمرد ، یاقوت ، فیروزه و امثال آنها .

۵ - انواع ذغال سنگها .

۶ - آبهای معدنی که میتوان از آنها مواد معدنی استحصال نمود .

ج - مواد معدنی طبقه سه .

مواد نفتی مانند نفت ، گاز طبیعی ، فیر طبیعی ، سنگ آسفالت طبیعی و شیستهای نفتی و امثال آنها .

د - مواد معدنی طبقه چهار .

مواد رادیواکتیو که جهت مصارف هسته‌ای و ساخت نیروگاههای اتمی بکار میروند .

تبصره - نسبت به موادی که در طبقه بندی مواد معدنی این قانون از آنها نام برده نشده و از جهت طبقه بندی موردن تردید واقع شده و همچنین نسبت به مواد معدنی که شامل چند ماده از یک طبقه و موادی از طبقه دیگر باشد بر حسب نوع و اهمیت و ارزش مواد مزبور به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات و تصویب شورای عالی معادن طبقه آنها را معین خواهد کرد .

شماره

تاریخ

بیان

ماده ۵— اکتشاف و بهره‌برداری از مواد طبقه ۳ و بهره‌برداری از مواد معدنی طبقه ۴ توسط سازمانهای ذیربسط وطبق مقررات خاص خودانجام خواهد شد .
تبصره — آن قسمت از ذخائر قیرطیعی و سنگ آسفالت طبیعی که به تشخیص وزارت نفت توسط آن وزارت قابل عمل نباشد جزء مواد معدنی طبقه دو محسوب شده مطابق مفاد این قانون عمل خواهد شد .

فصل دوم — اکتشاف

ماده ۶— اکتشاف معادن بترتیب زیرانجام می‌شود .

الف — مستقیماً توسط وزارت معادن و فلزات یا سازمانها و شرکتهای وابسته به آن .

تبصره ۱ — وزارت معادن و فلزات موظف است به منظور هماهنگی و انجام واجرای صحیح برنامه‌های اکتشافی موسسه یا موسساتی را تعیین و مامور نماید .

تبصره ۲ — وزارت معادن و فلزات یا سازمانها و شرکتهای وابسته به آن می‌توانند از خدمات سازمانهای دولتی یا بخش خصوصی با نظارت مستقیم خود در اکتشاف معادن استفاده کنند .

ب — از طریق بخش تعاونی و خصوصی ایرانی در معادن طبقه ۲ با اعمال نظارت وزارت معادن و فلزات برای نواحی که این وزارت خانه علام می‌کند .

ماده ۷ — وزارت معادن و فلزات با توجه به مکانات و برنامه‌های خود مکلف است حداقل تر از خراساند ماهه رسال نواحی ای که بخش تعاونی و خصوصی می‌تواند در رسال بعد مطابق بند "ب" ماده عدرا آن به اکتشاف بپردازد در روزنامه رسمی کشور و یک روزنامه کثیر الانتشار اعلام نماید .

ماده ۸— وزارت معادن و فلزات برای متقاضیان بخش تعاونی و خصوصی جهت اکتشاف در نواحی اعلام شده در ماده ۸ مطابق آئین نامه اکتشاف موافقت نامه اصولی اکتشاف صادر می‌کند .

ماده ۹— حداقل روز سنت منطقه برای یک موافقت نامه اصولی اکتشاف ۴ کیلومتر مربع می‌باشد .

ماده ۱۰— هر شخص حقیقی در یک زمان بیش از یک موافقت نامه اصولی اکتشاف نمی‌تواند داشته باشد و تعداد موافقت نامه‌های اصولی اکتشاف در مرور داشخاص حقوقی با توجه به سرمایه و تجربه شرکت و تعداد افراد فنی تحت استخدام و تعداد سهامداران و نحوه توزیع سهام بین آنها توسط شورای عالی معادن تعیین می‌شود .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیان

ماده ۱۱ - مدت اعتبار موافقت نامه اصولی اکتشاف یک سال است.

ماده ۱۲ - دارنده موافقت نامه اصولی اکتشاف مکلف است حداقل طرف یک سال از تاریخ صدور موافقت نامه طرح اکتشاف را ضمن برآورده زینه های اکتشافی مربوط به انضمام نقشه توپوگرافی ۱۰۵۰۰۰ (یک پنجاه هزار متر) کمروی آن مشخصات زمین شناسی، محل آثار معدنی و عملیات انجام شده مشخص شده باشد همراه گزارش توجیهی با ذکر جزئیات برنامه اکتشافی پیشنهادی و هزینه های پیش بینی شده برای آنها به وزارت معادن و فلزات تسلیم و درخواست اعزام کارشناس جهت بازدید و عقد قرارداد اکتشاف بنماید.

ماده ۱۳ - در مدت اعتبار موافقت نامه اصولی اکتشاف باید در صورت لزوم مطالعات و عملیات اکتشافی مقدماتی لازم از طرف دارنده موافقت نامه اصولی برای توجیه برنامه اکتشافی ارائه شده انجام گرفته باشد.

ماده ۱۴ - وزارت معادن و فلزات پس از دریافت مدارک لازم مندرج در قانون و آئین نامه مربوط نسبت به اعزام گروهی حداقل مرکب از یک نفر مهندس معدن و یک نفر زمین شناس به هزینه متقاضی طبق مقررات اقدام مبنی ماید گروه اعزامی طرح و مدارک را با محظوظ گزارش بازدید را با اظهار نظر صریح در مورد تایید و یا اصلاح و یا رد برنامه و طرح متقاضی به وزارت معادن و فلزات تسلیم خواهد کرد.

ماده ۱۵ - وزارت معادن و فلزات پس از بررسی گزارش کارشناسان اعزامی در صورت تصویب و بالاصلاح برنامه اکتشافی با توجه به بودجه اکتشاف و اولویت ها نسبت به تنظیم قرارداد اکتشاف طبق آئین نامه مربوط اقدام خواهد کرد در صورت عدم قابلیت اجرای طرح در ناحیه و یا مردود بودن برنامه اکتشافی موافقت نامه اصولی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد و هیچگونه حقی برای دارنده آن باقی نخواهد ماند.

ماده ۱۶ - پرداخت هزینه عملیات اکتشافی مطابق قرارداد اکتشاف منعقده به عهده وزارت معادن و فلزات است.

ماده ۱۷ - آن قسم از هزینه های انجام شده در مدت اعتبار موافقت نامه اصولی که مورد تایید و قبول وزارت معادن و فلزات قرار گیرد در صورت عقد قرارداد اکتشاف جزو هزینه های عملیات اکتشافی منظور خواهد شد.

ماده ۱۸ - موافقت نامه اصولی با رعایت مفاد ماده ۱۱ این قانون در صورت تایید صلاحیت انتقال گیرنده توسط وزارت معادن و فلزات فقط برای یکبار قابل انتقال است.

ماده ۱۹ - هر شخص حقیقی در یک زمان بیش از یک قرارداد اکتشاف در حال اجرا نمی تواند داشته باشد و تعداد قرارداد اکتشاف در مورد اشخاص حقوقی با توجه به سرمایه و تجربه شرکت و تعداد افراد فنی تحت استخدام و تعداد سهامداران و نحوه توزیع سهام بین آنها توسط شورای عالی معادن تعیین می شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بعضیان

ماده ۲۰ - وزارت معادن و فلزات میتواند به بخش تعاونی و یا خصوصی اکتشاف کننده معادن متناسب با ارزش ذخیره قطعی کشف شده جایزه پرداخت کند میزان جایزه و نحوه پرداخت آن توسط شورای عالی معادن و براساس آئین نامه مربوط تعیین میگردد.

تبصره - میزان حداقل جایزه کشف را هر دو سال یکبار به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات هیات وزیران تعیین خواهد کرد.

فصل سوم - بهره‌برداری

ماده ۲۱ - بهره‌برداری و استخراج معادن مستلزم اخذ پروانه بهره‌برداری یا عقد قرارداد استخراج و فروش است که بترتیب زیر عمل خواهد شد.

الف - معادن بزرگ .

بنابه ضرورت و حفظ مصالح جامعه اسلامی از تاریخ تصویب این قانون بهره‌برداری و استخراج از معادن بزرگ مستقیماً توسط وزارت معادن و فلزات و موسسات تابعه و یا یکی از موسسات دولتی ذیر بسط که سهام آنها صدرصد متعلق به دولت باشد آن جا خواهد شد .

ب - معادن غیر بزرگ .

۱ - توسط وزارت معادن و فلزات و یا موسسات وابسته و شرکتها و موسسات دولتی که صدرصد سهام آنها مربوط به دولت باشد .

۲ - توسط سازمان مرکزی تعاونی های معدنی یا شرکت های تعاونی معدنی مشکل از کارکنان معدن طبق آئین نامه مربوطه .

۳ - توسط بخش خصوصی ایرانی با عقد قرارداد استخراج و فروش برای مقدار معینی از ماده معدنی طبق آئین نامه مربوط .

تبصره ۱ - برای تشکیل شرکت های تعاونی معدنی و نظارت فنی و مالی و کمک و تجهیز و راه اندازی معادن آنها سازمانی بنام "سازمان مرکزی تعاونی های معدنی" در وزارت معادن و فلزات تشکیل میشود . وظایف و طرز عمل این سازمان طبق آئین نامه و اساسنامه مربوط خواهد بود .

تبصره ۲ - وزارت معادن و فلزات و شرکت ها و موسسات دولتی می توانند از خدمات سازمان های دولتی و تعاونی ها و شرکت های خصوصی با نظارت مستقیم خود در بهره‌برداری از معادن استفاده نمایند .

تبصره ۳ - در مورد بند الف و قسمت ۱ بند "ب" فروش محصولات معدنی بر طبق آئین نامه مربوط خواهد بود .

تبصره ۴ - در صورتی که طبق قسمت ۳ بند "ب" عمل شود وزارت معادن و فلزات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۲ -

بیان

شماره

تاریخ

شرایط استخراج و فروش را از حیث مقدار استخراج و حدود معدن و ارزش ماده معدنی تعیین نموده و حداقل میزان درآمد دولت را مبنی قرار داده و استخراج و فروش ماده معدنی را در استان یا شهرستان مربوط به مزایده گذاشت و برای مدتی که حداقل از سه سال تجاوز ننماید با برنده مزایده قرارداد منعقد می‌نماید. این قبیل قراردادها غیر قابل تمدید است ولی در مزایده جدید با شرایط مساوی طرف قرارداد قبلی اولویت دارد. حداقل میزان درآمد دولت، میزان ارزش ماده معدنی قبل از استخراج می‌باشد.

ماده ۲۲— در صورتیکه برای ایجاد تاسیسات و اجرای عملیات معدنی نیازی به استفاده از اراضی دایر و مسبوق به احیاء باشد بهره‌بردار مکلف است قبل از شروع عملیات رضایت مالک یا مالکین را در مرور فروش با اخذ اجره‌المثل جلب نماید. و در صورت عدم توافق با مالک و تشخیص ضرورت بهره‌برداری از معدن توسط شورای عالی معادن بهاء اراضی یا اجره‌المثل توسط کارشناس رسمی دادگستری تعیین و به مالک پرداخت و یا در صندوق دادگستری تودیع و عملیات معدنی شروع خواهد شد. بدیهی است هر یک از طرفین در صورت اختلاف، بنظر کارشناس دادگستری می‌توانند مراتب را از طریق مراجع ذیصلاح قضائی تعقیب نمایند.

ماده ۲۳— هر کس بدون اخذ پروانه بهره‌برداری یا عقد قرارداد استخراج و فروش اقدام به اکتشاف و استخراج مواد معدنی ننماید. بلافتله از کاراوجلوگیری و ضمن توقیف محصول استخراجی برای صدور حکم نهایی به مراجع ذیصلاح قضائی ارجاع خواهد شد. و در صورتیکه در اثر عملیات او خسارته به معدن وارد شده باشد مجبور به پرداخت خسارت واردہ طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری نیز خواهد بود اینگونه فرادت پنج سال از اخذ هرگونه مجوز یا پروانه و یا قرارداد معدنی محروم خواهد بود.

تبصره— برداشت از معادن سطح اراضی برای مصارف شخصی فقط به اندازه نیاز مجاز می‌باشد.

ماده ۲۴— انتقال پروانه‌های بهره‌برداری موكول به موافقت وزارت معادن و فلزات بوده و قراردادهای استخراج و فروش غیر قابل انتقال است.

ماده ۲۵— وزارت معادن و فلزات در سه ماهه اول هر سال قیمت ماده معدنی قبل از استخراج را برای همان سال بعنوان قیمت پایه تعیین و به هر یک از بهره‌برداران ابلاغ می‌نماید تا در موعد مقرر که در پروانه بهره‌برداری قید می‌شود به حساب خزانه‌بهره‌دار از در پیان سال با توجه به عوامل مختلف در مرور نرخ ماده معدنی در سره‌معدن بررسی و چنانچه نرخ بدست آمده بالاتر از قیمت پایه باشد، مابهالتفاوت آنرا از بهره‌بردار اخذ می‌نماید و در صورت بروز اختلاف در میزان استخراج و قیمت رای شورای عالی معادن

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

-۸-

تاریخ

بیان

قطعی است.

تبصره — در مورد شرکتها و موسسات دولتی این قبیل پرداختها بصورت جمعی خرجی در بودجه منظور خواهد شد.

ماده ۲۶— بهره‌بردار قبلی معدن مکلف است اموال و تجهیزات مربوط به معدن را که انتزاع آنها به معدن لطمه و خسارت وارد نماید، در صورت انتزاع و انتقال آنها خسارت وارد را به دولت پرداخت نموده وبا اموال مذکور را به بهره‌بردار جدید بفروشد.

ماده ۲۷— مواد باطله حاصل از عملیات کانه‌رائی متعلق به دولت است و به طریقی که وزارت معادن و فلزات صلاح بداند از آن استفاده خواهد شد.

ماده ۲۸— مدت پروانه بهره‌برداری معادن با توجه به طرح بهره‌برداری از طرف شورای عالی معادن تعیین می‌شود. در مورد شرکتهای تعاونی این مدت از شش سال تجاوز نخواهد کرد.

فصل چهارم — تطبیق

ماده ۲۹— دارندگان پروانه‌های اکتشاف معتبر تا تاریخ تصویب این قانون مکلفند در صورت انجام دادن عملیات در ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون به وزارت معادن و فلزات مراجعه و کتبای درخواست بازدید از محل عملیات اکتشافی را بنمایند وزارت معادن و فلزات موظف است کارشناسانی بهزینه متقاضی به منطقه اعزام نماید و در صورت تایید مثبت بودن عملیات به آنها اجازه خواهد داد تا جهت تکمیل عملیات خود بطبق قوانین قبلی اکتشاف عمل نماید بدیهی است اکتشاف کننده می‌تواند پس از اخذ گواهی کشف نسبت به دریافت هزینه‌های اکتشافی و جایزه مندرج در ماده ۲۱ اقدام و یا مطابق قوانین سابق حق الكشف مربوط را دریافت نماید.

ماده ۳۰— کلیه پروانه‌های اکتشاف معتبر تا تاریخ تصویب این قانون که در آنها عملیات اکتشافی انجام نشده و یا مشتبه بودن عملیات آنها به تایید وزارت معادن و فلزات نرسیده باشد بعنوان موافقت نامه اصولی اکتشاف تلقی خواهد شد.

تبصره — در صورتی که دارندگان پروانه نسبت به نظریه وزارت معادن و فلزات اعتراض داشته باشند می‌توانند به دادگاه صالح مراجعت کنند.

ماده ۳۱— وزارت معادن و فلزات مکلف است طبق آئین نامه مربوط ظرف مدت یک سال از تاریخ تصویب این قانون وضع کلیه معادن را که مطابق قوانین مصوبه قبل از تصویب این قانون در آنها بهره‌برداری می‌شود با این قانون تطبیق داده و مطابق ماده ۲۲ عمل نماید. در این صورت در مورد اموال مورد استفاده معادن طبق ماده ۲۷ عمل خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۹ -

شماره

تاریخ

بیان

تبصره — پروانه‌های بهره‌برداری که برطبق مصوبات شورای انقلاب صادر شده باشد نمی‌باشد .

ماده ۳۲— به دارندگان حق‌الکشف بجای یک درصد حق‌الکشف مذکور در قانون قبلی

معدن جایزه‌ای مناسب با ذخیره قطعی مذکور در گواهینامه کشف پس از کسر میزان استخراج شده طی مدت بهره‌برداری بهترتیبی که در ماده ۲۱ تعیین شده پرداخت خواهد

شد .

فصل پنجم — مواد عمومی

ماده ۳۳— وزارت معدن و فلزات مكلف است در کلیه معدن کشور برای جلوگیری از تخریب و تضییع ذخایر معدنی و اجرای تعهدات اکتشاف کنندگان و بهره‌برداران و دارندگان قرارداد استخراج و فروش طبق آئین نامه مربوط وزارت معدن

در صورت عمل نکردن به مقررات قانون معدن و آئین نامه های مربوط وزارت معدن و فلزات میتواند با تصویب شورای عالی معدن موافقتنامه اصولی قرارداد اکتشاف — قرارداد استخراج و فروش و پروانه بهره‌برداری را لغو و طبق ماده ۶۲ و ۱۴ این قانون عمل نماید .

ماده ۳۴— شورای عالی معدن مرکب از ۹ نفر اشخاص زیر خواهد بود که برای دو سال با تصویب هیات وزیران تشکیل خواهد شد .

۱— وزیر معدن و فلزات یا نماینده او .

۲— یکی از مدیران معدنی وزارت خانه به انتخاب وزیر .

۳— یکنفر از مدیران یا کارشناسان سازمان زمین‌شناسی کشور به معرفی رئیس آن سازمان .

۴— یکنفر از اعضای هیات علمی رشته معدن یا زمین‌شناسی دانشگاه‌ها به معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی .

۵— یکنفر از قضات به معرفی شورای عالی تقاضی .

۶— مدیر امور حقوقی یا یکی از مشاورین حقوقی وزارت معدن و فلزات به انتخاب وزیر .

۷— یکنفر صاحب نظر در امور معدن به معرفی سازمان مرکزی تعاونیهای معدنی .

۸— دونفر صاحب نظر در امور معدن به معرفی وزیر معدن و فلزات .

تبصره ۱— انتخاب مجدد اعضای شورای عالی معدن بلامانع است .

تبصره ۲— طرز تشکیل و اداره جلسات شورای عالی معدن برطبق آئین نامه مربوط خواهد بود .

تبصره ۳— وزیر معدن و فلزات موظف است اعضاء معروفی شده شورا را برای تصویب به هیأت دولت پیشنهاد نماید .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۱۰ -

بیان

شماره

تاریخ

ماده ۳۵- اکتشاف و بیهوده برداری و هر نوع برداشت و انباشت مواد معدنی و مواد باطله و دفع مواد زائد در محلهای زیر منوط به کسب موافقت سازمانهای مسؤول است .

۱- در حريم قانونی راهها و راه آهن .

۲- در داخل شهرها و روستاها و حريم قانونی آتها .

۳- در حريم قانونی لوله‌های نفت و گاز و سدها و شبکه توزیع آب و برق و قنوات و داخل جنگلها و بستر رودخانهها .

۴- در حريم قانونی اماکن مقدسه وابنیه تاریخی یا سایر حرم‌های قانونی .

ماده ۳۶- در صورتیکه در اثر اکتشاف و بیهوده برداری خسارتی به اراضی و املاک وارد شود ، اکتشاف کنندگوی بیهوده بردار یا دارنده قرارداد استخراج و فروش مکلف به جبران آن می‌باشد . مدعی میتواند جبران خسارت واردگرای از طریق محاکم صالحه تقاضانماید .

ماده ۳۷- وزارت معادن و فلزات می‌تواند به وزارتخانه‌ها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای قانونی و موسسات غیرانتفاعی پاییمانکاران آنها برای تأمین صالح ساختمانی موردنیاز جهت اجرای طرحهای عمرانی باتفاقین محل برداشت و محل مصرف اجازه برداشت صادر نماید .

مدت اعتبار این قبیل اجازه‌ها حداقل محدود به پایان مدت پیمان برای پیمانکاران و بامدت اجرای طرح امانی برای سایر موسسات مربوط است . دارندگان این قبیل اجازه‌ها حق فروش مواد مورد اجازه را ندارند و در صورت فروش اجازه آنان لغو وطبق ماده ۲۴ این قانون با آنان رفتار خواهد شد .

ماده ۳۸- پیمانکاران مذکور در ماده ۴۳ مکلفند به ازاء برداشت صالح ساختمانی ارزش قبل از استخراج آن صالح را که از طرف وزارت معادن و فلزات تعیین می‌شود ، به خزانه دولت بپردازند .

ماده ۳۹- کارکنان دولت در وزارت معادن و فلزات و شرکتهای سازمانهای وابسته در زمان اشتغال و تایکسال بعد از قطع اشتغال نمیتوانند بطور مستقیم و یا غیرمستقیم در منافع اشخاص طرف قراردادهای اکتشاف و بیهوده برداری و استخراج و فروش ذیسههم و یا ذینفع باشند در صورت تخلف بمنفعت ابداع خدمات دولتی و محرومیت از ۱۵ تا ۱ سال از هرگونه عقد قرارداد معدنی و اخذ موافقت اصولی محکوم میگردد .

تبصره- اعضای شورای عالی معادن نیز در زمان عضویت در آن شورا و یک سال پس از آن مشمول این ماده می‌باشند .

ماده ۴۰- کلیه آئین نامه‌های مربوط به این قانون توسط وزارت معادن و فلزات تهیی و حداقل مدت ۴ ماه از تاریخ تصویب این قانون با یادبه تصویب هیات وزیران برسد .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۱۱ -

بعضی

ماده ۴۱- از تاریخ تصویب این قانون، آئین نامه های مربوط به آن و کلیه قوانین قبلی مربوط به معادن لغو میگردد.

لایحه قانونی فوق مشتمل بر چهل و یک ماده و هفده تبصره در جلسه روز پنجم شنبه بیست و سوم دیماه یکهزار و سیصد و شصت و یک مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است، ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی